

דנ"פ 4774/14 - שמעון ארזון, תמי ארזון, יוסף דהן נגד מדינת ישראל - משטרת ישראל

בית המשפט העליון

דנ"פ 4774/14

לפני: כבוד הנשיא א' גרוניס

העותרים: 1. שמעון ארזון
2. תמי ארזון
3. יוסף דהן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל - משטרת ישראל

עתירה לדיון נוסף בהחלטתו של בית המשפט העליון
מיום 25.6.2014 בבש"פ 3190/14 שניתנה על ידי
כבוד
השופט י' עמית

בשם העותרים: עו"ד תמר קידר

החלטה

1. לפני עתירה לדיון נוסף בהחלטתו של השופט י' עמית בבש"פ 3190/14 ארזון נ' משטרת ישראל
(25.6.2014).

2. דין העתירה לדיון נוסף להידחות. ההחלטה שלגביה מבוקש לקיים דיון נוסף ניתנה על ידי דן יחיד. סעיף 18 לחוק יסוד: השפיטה קובע, כי: "ענין שפסק בית המשפט העליון בשלושה, ניתן לקיים בו דיון נוסף בבית המשפט העליון בחמישה או יותר, בעילות שנקבעו בחוק ובדרך שנקבעה לפי חוק" [ההדגשה הוספה, א.ג.]. הקביעה "בחוק" מצויה בסעיף 30 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן - חוק בתי המשפט), החוזר גם הוא על הכלל שלפיו סמכותו של בית המשפט העליון לקיים דיון נוסף בפסק-דין שניתן על-ידו מתייחסת ל"ענין שפסק בו בית המשפט העליון בשלושה" [ההדגשה הוספה, א.ג.]. (ראו, בש"א 834/14 פלונית נ' פלוני, פסקאות 4-5 (22.4.2014) (להלן - עניין פלונית)). מכך עולה, כי אין לבית המשפט העליון סמכות לקיים דיון נוסף על החלטה או פסק-דין שנתן שופט של בית המשפט העליון כדן יחיד. כך גם נפסק לא אחת בעבר (ראו, למשל, המ' 264/62 פרזי נ' וייסמן, פ"ד טז 1236, 1237 (1962); דנ"א 6707/95 לביא נ' בנק הפועלים בע"מ, פ"ד מט(5) 155 (1996) (להלן - עניין לביא); דנ"פ 3211/03 הנדימן עשה זאת בעצמך בע"מ נ' מדינת ישראל (11.5.2013); דנ"פ 1537/05 אבו טועמה נ' מדינת ישראל (14.2.2005); בג"ץ 5121/13 פלוני נ' שרת המשפטים (11.8.2013)).

3. ודוק, בהחלטתי בעניין פלונית עמדתי על כך שלגישתי, לא ניתן מכוח ההוראות בדיון הנזכרות לעיל לערוך דיון נוסף על פסק דין שניתן בבית המשפט העליון בידי מותב העולה על שלושה שופטים (וכפי שהוסבר בהחלטתי באותו עניין, בכך נבדלת גישתי מדעת הרוב בבש"א 1481/96 נחמני נ' נחמני, פ"ד מט(5) 598 (1996) (להלן - עניין נחמני)). עם זאת יודגש, כי בעמדה שלפיה לא ניתן לערוך דיון נוסף על החלטה שניתנה בדן יחיד, מחזיקים אף המצדדים בעמדת הרוב בעניין נחמני. כך, כפי שקבע הנשיא א' ברק בעניין לביא (בעמ' 157):

"בפרשה שלפנינו פסק בית המשפט העליון בדן יחיד. פסק-דין זה של דן יחיד אינו עומד לדיון נוסף. כך נפסק בעבר (המ' 264/62 פרזי נ' וייסמן). אין דבר בהחלטתנו בבש"א 1481/96 (דנ"א 2461/95) ר' נחמני נ' ד' נחמני ואח' כדי לשנות מתוצאה זו. נהפוך הוא: הודגש באותה החלטה כי התהליך הפרשני מורכב מלשון ומתכלית. אין מקום להגשים תכלית שאין לה עיגון בלשון. הוספנו באותה החלטה, כי במישור הלשוני "הדיבור" ענין שפסק בית המשפט העליון בשלושה' בא לתאר את המספר המינימאלי של המותב" (שם). נמצא, כי מבחינת הלשון אין כל אחיזה לקיומו של דיון נוסף בהחלטת דן יחיד. על-כן, אפילו רצוי קיומו של דיון נוסף במצב דברים זה, אין כל אפשרות להגשים תכלית זו".

ובהמשך (בעמ' 158):

"בפסק-דיננו בבש"א 1481/96 (דנ"א 2401/95) נתנו פירוש מרחיב למדיי ולדעת שופטי המיעוט, פירוש מרחיב מדיי - ללשון החוק. אין בכך כדי לאפשר מתן פירוש ללשון החוק שאינו מתיישב עם לשון החוק כלל".

וראו גם, את דברי הנשיא א' ברק בבש"פ 3217/06 מדינת ישראל נ' בניאורשווילי, פסקה 4 (4.6.2006):
"מבחינת הלשון אין כל אחיזה לקיומו של דיון נוסף בהחלטת דן יחיד".

4. לשלמות התמונה יוטעם, כי יש בנמצא מקרים נדירים שבהם הוחלט לדון בעניין הנדון ברגיל בפני דן יחיד, בפני הרכב מורחב של בית משפט זה (ראו, למשל, בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133 (1996) (טיב ההוכחה הנדרשת של ראיות לכאורה לשם מעצר עד תום ההליכים); ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2)

241 (2000) (השיקולים הנשקלים לשם עיכוב ביצוע עונש מאסר בערכאת הערעור); בש"פ 5934/05 מלכה נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(2) 833 (2005) (דיון בתיק מעצר המערב סוגיות של חופש הביטוי); דנג"ץ 8115/05 בר חן נ' ראש ממשלת ישראל (8.9.2005) (היקף השיקולים הנשקלים לשם עריכת דיון נוסף); בש"פ 8823/07 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד סג(3) 500 (2010) (חוקתיות הוראת חוק בדבר דיון בהארכת המעצר ללא נוכחות העצור)). עם זאת, במקרים מסוג זה נעשית הרחבת ההרכב בהתאם לסעיף 26 לחוק בתי המשפט, ואין מדובר בדיון נוסף. על כן מובן, כי אין במקרים אלו (שכאמור, הם נדירים), כדי לשנות מן המסקנה שלא ניתן לקיים דיון נוסף לגבי החלטה או פסק-דין שניתנו בבית המשפט העליון בדין יחיד.

5. אשר על כן, העתירה נדחית.

ניתנה היום, י"ט בתמוז התשע"ד (17.7.2014).

ה נ ש י א